

PYSKŁAĆ SIĘ (3) *vb impf*

a jasne.

inf pyskłać się (2). ◇ [*praes 1 pl* pyskl(e)my się.] ◇ *imp 2 pl* pysklicie się (1).

Sł stp brak, Cn notuje, Linde XVI (dwa z niżej notowanych przykładów) – XVII w. s.v. pysklić.

Brudzić się, kalać się; przen; abominare PolAnt; contaminare, tangere aliquid impurum Cn [czym]

(3) : Sámí sie też nie chćieyćie pyfkláć zadną gádziną/ ábyście sie przez nię nie zmázáli y fplugáwili. *BibRadz Lev 11/43; Nie chodźćie w wftáwách Oycow wáfzych: áni fádow ich przyftrzegayćie: áni fię báfwanámi ich pyfklíćie [nec in idolis eorum polluamini Vulg Ez 20/18]: Iam ći Iehowáh Bog wáfz/ chodźćieź w wftáwách moich CzechEp 116.*

Zwroty: [»pyskłać się grzechem«: A załz gdy vpádamy/ y pyfklemy sie iákíemi grzechy fprofnemi ábo sie obrazamy grzechem śmiertelnym/ wiedzmyfz to, że [...] duchá fwiętego zawífle odnas odganiamy WizFaleczDucha M4.]

»krwią cudzą się pyskłać« = *zabijać* (1): to onemu co mu pomfťá naleźy miłofierdzie przed oczy przywodzą/ to mu sie nie rádzą krwią cudzą pyfkláć/ to powiedáią niechay gdzie indziey wiśi ábo gi zetną á nie z ręku twoich. *RejZwierc 148.*

Synonimy: kalać się, mazać się, plugawić się, walać się.

Formacje współrdzenne cf PYSKŁAĆ.

Cf [PYSKŁANIE SIĘ]